

Skriftlig begrundelse:

Hovedstadens forurening af Øresund er en stadig voksende fare for sundhedstilstanden i det tætbefolkede område ved sundet.

Samtidig modvirker denne forurening en effektiv udnyttelse af nogle af storbyens mest nødvendige fritidsområder og er en ødelæggelse af naturen, som hverken København eller Danmark burde lægge navn til.

I vandløbslovens §§ 71 og 72 er der givet landbrugsministeren beføjelser til at gribe ind over for afledning af spildevand, der volder almene ulemper. Beføjelsen er brugt over for visse mindre kommuner.

Imidlertid omfatter vandløbsloven ikke staden København, og de omtalte paragraffers indhold kunne eventuelt give anledning til fortolkningstvivel. I den nuværende situation er der imidlertid et stort behov for, at ministeren får en klar beføjelse til at kunne gribe ind.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Antonsen: Den tiltagende forurening af vore omgivelser stiller utvivlsomt krav til en yderligere lovgivning på en række områder; denne lovgivning vil det tage tid at udforme. Men i de tilfælde, hvor der allerede er en lovgivning, og hvor denne lovgivning måske kun er forsynet med mindre huller, skulle der være grundlag for, at disse huller hurtigt kan lukkes.

Det er baggrunden for mit spørgsmål til landbrugsministeren, om ministeren vil fremsætte lovforslag, der giver ministeren mulighed for at anvende de beføjelser, der i dag er givet i vandløbslovens §§ 71 og 72, for hele det danske område. Sagen er den, at denne lov ikke omfatter staden København, og at der derfor finder eller kan finde en forurening sted af Øresund, som ministeren ikke har hjemmel til at gribe ind over for.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Efter vandløbslovens § 106 gælder loven ikke for København; dog findes der i vandløbslovens § 74 regler for behandling af sager, der omfatter arealer dels i København, dels i tilgrænsende kommuner.

Den kommission, der i 1933-1941 udarbejdede forslag til vandløbslov, havde i overensstemmelse med kommissionens flertal foreslået den københavnske særlovgivning om vandafledning fra 1857, 1906 og 1926 ophævet. Dette forslag blev imidlertid ikke medtaget i regeringsforslaget af 1946, da den nævnte særlovgivning i en årrække havde virket tilfredsstillende og dannet grundlag for udførelsen af en række store københavnske kloakanlæg. Vandløbslovens § 71, stk. 2, og § 72, stk. 1, kan altså ikke bringes til anvendelse på afledning af spildevand fra københavnsk grund.

I 1952 nedsatte landbrugsministeriet planlægningsudvalget for Københavnsegnens spildevandsafledning med den opgave at søge udarbejdet en samlet plan, der kunne følges af københavnske omegnskommuner ved projektering og placering af kloakker og renseanlæg. Udvalgets forslag forelå i 1960, men udvalget består fortsat som rådgivende og koordinerende organ for kommunerne. I udvalget er såvel Københavns kommune som omegnskommunerne repræsenteret. I overensstemmelse med udvalgets forslag er bl. a. gennemført Mølleåplanen nord for København, og Avedøreplanen, der omfatter 6 kommuner syd og vest for København, er under udførelse. Udvalget formidler kontakt mellem København og de kommuner, der ligger i Harrestrupåens og Damhusåens opland.

Regeringerne i Sverige og Danmark har nedsat en fælles videnskabelig-hygienisk komité, Øresundskomiteen, med den opgave at følge forholdene i Øresund og underrette myndighederne i de to lande, hvis den finder anledning til at skride ind.

Jeg er bekendt med, at Københavns kommune arbejder med projektering og udbygning af byens aflednings- og rensningsanlæg, der, for så vidt angår aflastning af Køge Bugt, i det væsentlige vil falde tidsmæssigt sammen med Avedøreplanens tidsskema. Fra de øvrige dele af København afledes spildevandet igennem rørledninger til dybt vand i Øresund, som er en usædvanlig vandrig recipient, hvor der sker en meget hurtig opspædning af spildevand og hurtig udskiftning af hele vandmassen. Under disse omstændigheder finder jeg det tvivlsomt, om der kan siges at bestå noget aktuelt behov for at stille forslag om gennemførelse af lov-